

vig. Ved 1ste Behandling yttrede den ærede Indenrigsminister — som de Herrer ville erindre — at han i Grunden ansaa det for et Redaktionspørgsmaal, om der i Loven skulde tilføies, at det skulde være danske Eiendomme og danske Kommuner — i alt Fald danske Eiendomme — idet nemlig den tilføiede Passus, at Taxationen skulde foregaa som ved Ublaas af Umyndiges Midler, maatte gjøre det klart, at der ikke var Tale om Eiendomme andre Steder. Efter de Dplysninger, der ere givne, maa jeg imidlertid anse det for muligt, at der i Slesvig vil kunne foretages Taxationer, som, om de end ikke i alle ydre Former svære til dem, vi her have for Umyndiges Midler, dog i Realiteten afgive samme Garantier som disse, og dersom Thinget skulde vedtage et af disse Vædringsforslag, som foreligge, enten det, der er stillet af 16 ærede Medlemmer, eller mit Underædringsforslag dertil, saa antager jeg, at Følgen deraf vil blive, at Ministeren fik den fornødne Bemyndigelse til i saa Henseende at træffe de fornødne Bestemmelser lige overfor Selvfabet. Grunden til, at jeg har stillet mit Underædringsforslag, er den, at jeg derved vilde have indskrænket den Udgang, Banken kunde faae til at yde Hypotheklaan udenfor Kongeriget, til det ene Land, som her ligger for, og som har været Gjenstand for vor Overveielse, og til hvilket vi gjerne ønske Virksomheden udstrakt, uden at der blev Mulighed for at inddrage f. Ex. svenske eller tydske Eiendomme under Hypothekafdelingen sammen med de danske Eiendomme. Der kan neppe være nogensomhelst Hindring for at vedtage mit Underædringsforslag, som forekommer mig ganske at ramme den Tanke, som jeg formoder, at de ærede Forslagsstillere have havt med deres Forslag. Jeg ser heller ikke, at der politisk taget kan være Noget til Hinder for, at det blev udtalt, at vi tillige vilde bringe Slesvig den Velgjerning, saameget mere som der gjentagne Gange er blevet mindet om, at hvis denne Velgjerning bringes, er det væsentlig gennem „tydske Penge“, saa at altsaa end ikke den mest pirrelige tydske Følelse kan have Noget derimod at indvende. Jeg tillader mig saaledes at anbefale til Vedtagelse

Vædringsforslagene Nr. 1—3 samt mit Underædringsforslag under Nr. 5. — Maa jeg endnu blot som Bilag til tidligere Forhandling angaaende den Udgang, som findes her i Landet for Kommuner og offentlige Indretninger til at faae Laan, endvidere her give den lille Dplysning, at saadanne Laan have allerede i længere Tid i stor Udstrækning været ydede til Kommuner af et andet betydeligt Pengeinstitut, som har dannet sig i Kjøbenhavn, nemlig „Bikuben“. Det er et meget stort Antal Laan til indenlandske Kommuner, navnlig Landkommuner, som denne Anstalt har ydet; feiler jeg ikke meget, er det Beløb, som „Bikuben“ for Dieblisset har staaende ude i Laan hos saadanne Kommuner, væsentlig til Dpførelse af Skoler, Arbejdshuse, Hospitaller o. desl., ikke langt fra 400,000 Rd., og det er vistnok paa omtrent 60—70 forskjellige Laan, at denne Sum er samlet, og de Vilkaar, som hidtil have været opstillede for Laan af den Art til Kommuner, have ikke været byrdefuldere, end det maa antages, at det ogsaa vil blive, saafremt Landmandsbanken kommer til at virke i samme Retning. Jeg nævner dette, fordi der ved 1ste Behandling blev talt, som om der i den Henseende var en særdeles stor Trang. Jeg vil derhos bringe i Erindring, at hidtil har Trangen ikke været større, end at den kunde tilfredsstilles; men selvfølgelig vil det være til Nytte, om der i Stedet for 1, 2 eller 3 Instituter for Fremtiden blev 2, 3, 4 eller flere, som kunde udøve en gavnlig Konkurrence; derved vilde Kommunerne kun vinde.

Naben: Naar jeg tilligemed 15 ærede Medlemmer har stillet et Vædringsforslag til § 1, have vi gjort det, fordi vi mente, at, naar disse to Ord bleve staaende, saa vilde den danske Landmandsbank være udelukket fra at bevilge de danske Nordflesvigere nogensomhelst Laan; men vi ere nu af den Formening, at det ingenlunde bør forhindres Landmandsbanken at udstrække sine Forretninger til Slesvig. De danske Beboere i Nordflesvig ere meget uheldig stillede med Hensyn til at faae Laan i deres faste Eiendomme; selv om de kunne hyde fortrinlig Sikkerhed, kunne de dog,